Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26367
Copyright: Admont, Benediktinerstift

qa cap meu plenu e rore. & cincinnu mei guttis noc
tiu. Et de istis qde uidet de capillis. dentib atq; ge
nis. ia illuc dictu e uerutam de genis adhuc aliqd di
cendu qd libent audiant amici qedificent adoles
centule qdelectent filie ierlm. Inuto nos ita natia
formau ut genua genis opposita sint. Vnde & a
genis genua dicunt. Ibi enu coherent s & cogna
ta s oclis. lacmaru indicib & musdie. Denuq; eplicatv
diunt gignu formariq; homine ita ut genua sursu
sint qb oculi formant ut eau fiant ac redit. In
de e qd hoies dise ad genua psternunt stati lacmant
Voluit enu nos natia matinu rememorare uim. ubi e
sedebam intenebris. ante q uenirem ad luce. Preto
q causa ista diligent adtendit. ille scient atq; rato
nabilit laudat & appbat seis & eruditis cogitatio
nib familiare ee genua freqnti excelso do curua
re. & genas lacmosas genib curuis applicare ut
respiciat ac recogitet creator habitans in excelsis
qlit nos inuto formauerit. Vnde & illud ses iob
comonefac his ubis. Oenito qso inqt qd sic luv
feceris. & impuluere reduces me. & cetera. usq; lice
hec celes in corde tuo. tam scio qd unuiscq memi
neris. Paruu inuentu reperit q istud esecut e
ut scient sic exhibeat creatori. sic reperit mucheas
,ppha eu dit. Qd dno offera dignu. Curue genu do excelso